

Motion till riksdagen 2006/07: MJ210

av **Rolf Gunnarsson och Ulf Berg (m)**

Strandskyddet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om strandskyddslagarna.

Motivering

Det här är en viktig fråga för Dalarna – och länets utveckling.

Strandskyddet är en stor fråga för oss ute på "landsbygden". Det är svårt att ha samma strandskyddsbestämmelser för såväl storstad som glesbygd.

Vissa kommuner gjorde tidigare gemensam sak med skogsindustrin för att försöka få till stånd en ändring i det strikta regelverket för strandskydd. Jag står bakom det upprop som då formades.

En s.k. budkavle presenterades i ärendet, och jag finner att ärendet är så angeläget att jag tar upp denna budkavletext som en enskild motion även detta år. Jag instämmer i en av de rubriker som fanns efter att budkavlen presenterades: "Strandskyddet hinder för regional utveckling."

Här är texten i den budkavle jag nämnde:

"Glesbygdens arbetstillfällen är ursprungligen skapade ur närheten till råvarorna framför allt malmen och skogen. Med tiden har förutsättningarna förändrats. Idag är det närheten till marknad och kompetens som styr företagens etablering snarare än närheten till råvara. Men det finns en bransch där råvarunärheten fortfarande är en stark konkurrensfördel och det är skogsindustrin och framför allt sågverksindustrin.

Skogsnäringen står i dag för 60 procent av det totala svenska handelsnettot, och sågverken för större delen, 70 procent, av rotnettot för skogsägarna. Sågverken är till övervägande del belägna i glesbygd. För att upprätthålla och utveckla kompetens och internationell konkurrenskraft i skogsnäringen är det viktigt att den svenska glesbygden kan hållas levande och erbjuda ett attraktivt och väl fungerande boende för unga välutbildade personer.

Fel! Okänt namn på

Viktiga förutsättningar:

- ? Möjlighet till inkomst från konkurrenskraftiga företag
- ? Möjlighet för unga familjer att satsa på ett attraktivt boende utan orimlig ekonomisk risk
- ? Fungerande infrastruktur och kommunikationer
- ? Grundsservice som skola och sjukvård ska fungera minst lika bra som i storstäderna

Strandskyddsregelverket är utformat för att skydda stränder så att det rörliga friluftslivet ska ha tillgång till orörda stränder och att djurlivets utveckling inte ska störas. Strandskyddet är dock inte bara en miljöfråga utan har en vidare betydelse för möjligheten att behålla den för företagen nödvändiga kompetensen i glesbygden. Anledningen till att välutbildade ungdomar väljer att stanna i glesbygden är i allmänhet deras preferens för naturliv och hembygds känsla. I en bygd med minskande befolkning sjunker fastighetsvärdena och är för närvarande ofta hälften av nybyggnadsvärdet. Detta gör att det är en stor ekonomisk risk för en nyetablerad familj att bygga en ny bostad om denna inte kan förläggas till en attraktiv tomt.

Vi som lever och verkar i dessa bygder är mer än de flesta medvetna om värdet av att vårda, bevara och utveckla våra tillgångar. Hela skogsnäringen lever på just denna långsiktighet. Strandskyddet är en viktig del i detta och ska försvaras. Men utgångspunkten i all lagstiftning är, eller borde vara, en rimlig avvägning mellan olika intressen och den bör heller inte vara utformad så att den för att lösa ett akut problem som bara finns i en geografiskt begränsad del av landet, lägger en död hand över resten.

I de mindre tätbefolkade delarna av landet är inte bristen på stränder tillgängliga för friluftsliv och djurliv ett huvudproblem, utan det är den sedan lång tid pågående avfolkningen som är det stora hotet. Detta drabbar även industrin som har svårigheter att rekrytera rätt kompetens. En mycket måttfull anpassning av regelverket och ett större lokalt inflytande skulle utan att hota de långsiktiga värdena kunna innebära en absolut nödvändig förbättring av överlevnadsmöjligheterna för regioner utanför storstäderna. Detta i sin tur ger både bättre livsvillkor i storstäderna, men också bättre möjligheter att i en levande landsbygd kunna idka det rörliga friluftsliv som alla har behov av.

Vår klara och entydiga uppfattning är att regelsystemet måste ändras. Denna typ av hantering ska skötas närmare dem de berör. Givetvis ska samma hänsyn till både naturvårdshänsyn och allmänhetens tillgång till naturområden ligga till grund men en större hänsyn och anpassning skall ske till ortens förutsättningar.”

Så här sammanfattades allt:

Att utveckla en livskraftig glesbygd är den övergripande målsättningen. En viktig del i detta arbete är att anpassa strandskyddsbestämmelserna.

För detta krävs ett mer decentraliserat anpassat beslutsfattande som ger möjlighet till nybyggnation i attraktiva strandnära områden, vilket på sikt underlättar rekrytering till företag i glesbygden.

Fel! Okänt namn på

Kommunen bör, enligt min mening, vara den instans som fattar beslut om dispenser från strandskyddet. Dessa ska kunna överklagas, men länsstyrelsen bör vara sista instans.

Stockholm den 25 oktober 2006

Rolf Gunnarsson (m)

Ulf Berg (m)